

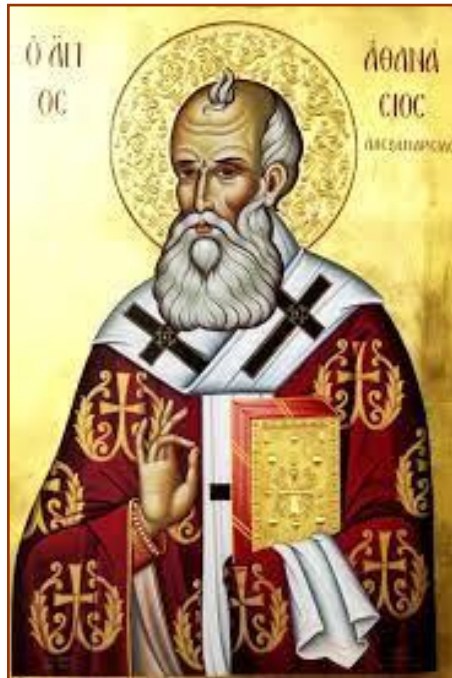
SFÂNTUL ATANASIE CEL MARE

Sfântul Atanasie cel Mare, avea patrie cetatea Alexandria cea preaslăvită din Egipt și părinți creștini dreptcredincioși care viețuiau după Dumnezeu. După ce Atanasie a învățat carte din destul și la toată filosofia cea din afară s-a deprins, părinții lui l-au dus la Preasfințitul Patriarh Alexandru, ca și Ana pe Samuil, și în dar l-au dăruit lui Dumnezeu. Atunci Patriarhul l-a făcut cleric, în care rânduială s-a luptat cu ereticii, din tinerețe, ca un viteaz ostaș, și a răbdat multe de la dâșșii, încât nu se pot spune toate; dar nici nu se cade a trece sub tăcere câteva nevoițe mai alese și fapte ale lui.

În acea vreme, Arie tulbura Biserica lui Dumnezeu cu eresul său, care hulea pe Fiul lui Dumnezeu, zicând că: "A fost o vreme, când Fiul n-a fost și cum că dintru ființă s-a făcut". Pentru care pricină s-a adunat Soborul cel dintâi, în cetatea Niceei (325), din porunca marelui Constantin; la care a venit și Sfântul Atanasie, fiind diacon atunci al Bisericii Alexandrenilor, împreună cu Alexandru, episcopul lui. Și ca un fierbinte apărător al sfintei și drepte credințe, Atanasie s-a nevoit mult împotriva lui Arie, împreună cu Soborul Sfinților Părinți, care a blestemat pe Arie și l-a osândit. Cuviosul Atanasie a fost preot, episcop 46 de ani și a lăsat după sine moștenitor al scaunului pe Fericitul Petru, prietenul său și părtașul tuturor primejdiilor sale.

Biserica ortodoxă îl prăznuiește pe 18 ianuarie.

(Viețile Sfinților pe ianuarie)

Învățăturile drepte credințe sădind și spinii relei credințe tăind, ai înmulțit sămânța credinței cu ploaia Duhului, Cuvioase. Pentru aceasta pe tine te laudăm, Sf. Atanasie.

(Condacul Sf. Ierarh Atanasie, glasul al 2-lea)

O VINDECARE MINUNATĂ

Prietenul meu, Sava aprinde mereu candelile în bisericuța Sf. Atanasie cel Mare din Atena.

Într-o zi, s-a îmbolnăvit soția lui. Doctorii i-au spus în urma analizelor medicale că ea are leucemie. Când a aflat acest lucru m-a sunat și pe mine și m-a rugat s-o pomenim la sfintele slujbe.

În noaptea aceea, după ce a vorbit cu mine la telefon, prietenul meu a văzut în vis bisericuța Sfântului Atanasie cel Mare strălucind într-o lumină de nedescris, iar din icoana Sfântului izvorând și mai multă lumină. Privea și se minuna de această strălucire dumnezeiască.

Când s-a trezit i-a spus soției acest

vis, încurajând-o că ceva bun se va întâmpla și că Sfântul va face o minune și cu ea.

La puțin timp după aceea, Ecaterina, soția lui Sava, s-a dus să facă din nou analizele medicale și toate au ieșit perfecte. Dispăruse orice urmă de boală.

Atunci au înțeles amândoi că Sfântul Atanasie cel Mare o vindecase. De aceea i se arătase în vis.

Iată cum, și de data aceasta, Sfântul Atanasie cel Mare nu a rămas dator lui Sava, cel care cu smerenie și dăruire îi aprinde candelile în fiecare zi în biserică al cărui nume îl poartă.

(Monah Pimen Vlad, Povestiri duhovnicești, vol. 4)